

Kázání při mši svaté o Květné neděli

Mons. Petr Piřha

5. dubna L. P. 2020

Pozdrav a pokoj,

milovaní bratři a sestry,

i vám všem, kdo nesdílíte naši víru, ale budete číst toto dnešní kázání.

Z přebohatého stolu Slova Božího, který je tento den pro nás církví přichystán, obrátím vaši pozornost vlastně jen k jedné myšlence. Na okraji zmíním dvě další.

Prvá věta prvního čtení z proroka Izaiáše: *Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem.* To je přesně to, co očekáváme od všech biskupů a kněží, ale co je i povinností všech věřících. Naplníme tedy tu výzvu a podávejme každému, s kým se setkáme, pohár naděje. V druhém čtení z Pavlova listu Filipánům nám pisatel výstižně vysvětlil, proč máme pokleknout a vyznat: *Ježíš Kristus je Pán.* Poučme se z toho.

Onou myšlenkou, kterou chci před vámi rozvinout, je evangelní sdělení o Jidášově zradě. Na počátku stojí jeho nabídka prodat Krista, tedy naplnit poptávku velerady. Že jde o zradu Mistra je jasné, ale mohlo by nám uniknout, že šlo o klasický odklon od pravého Boha k modle. Byl to odklon k témuž zlatému býčku, k symbolu pozemského bohatství a moci, mládí a plodnosti jako kdysi na poušti pod Orebem. Položme si každý sám za sebe i všichni společně otázku: Nestvořili jsme nové náboženství konzumu a sexu, úspěchu a moci, lži a zrad? Teď hyneme a vidíme, jak to všechno selhalo a staví se proti nám, věda, ekonomický sen, v očekávání přeměněná naděje. Voláme k Bohu, který se ani v nejmenším nehněvá. Jen nám vyhověl, abychom svobodně a podle své vůle současnou situaci vytvořili.

K tomu mnoho říká provedení Jidášovy zrady. Jinak asi letos porozumíme Ježíšově udivené výčitce, kterou zaznamenal evangelista Lukáš: *Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?* Polibek je projevem lásky, přátelství a často také odpuštění. Za starých dob políbil kat odsouzence na znamení toho, že on sám proti němu nic nemá. Pak konal své strašné řemeslo. Zamysleme se kajičně nad falší polibků při nevěře, nad polibky politiků, atd. Zamysleme se i nad samotným pojmem faleš. Co je to falešný podpis, svědek, falešné peníze, karty, falešná tvář, celé to vypadání před lidmi, ale hlavně co je falešný tón. Přestaneme se pak divit, že slyšíme chaotickou kakofonii hádek a skoro nic jiného.

Poté přišel výsledek, Jidášovo přiznání. Velerada si umyje ruce, jako za pár hodin Pilát. Nejsou vinni Jidášovou smrtí. Strašlivou smrtí, neboť jeho sebevražda nebyla v pohledu pravověrného Žida košer.

Zradit Boha, přátelé, znamená především zradit sebe. Bohu se nestane nic, nás to stojí život. Zůstaňme věrní sobě a Bohu. Prosme Boha o víru a pečujme o ni. Amen.